

QUE VEURE A SUBIRATS

A. Església de Sant Esteve

És una església situada dins el nucli de la vila de Sant Esteve d'Ordal. Aquest edifici presenta la façana principal amb tres finestres que acaben en un arc apuntat pròpies de l'estil neogòtic, i dos medallons als extrems de la part inferior de la construcció cultural. L'entrada principal de l'església destaca ja que és força monumental, i està formada per tres arquivoltes acabades en dues columnetes a cada banda que descansen sobre les impostes. L'edifici està coronat per una petita estructura quadrangular on hi resideix un òcul amb el campanar d'un sol ull de bou, i coronat per una creu.

B. Can Parellada

És una masia de planta quadrangular, composta de planta baixa, pis principal i golfes. Les façanes són de composició simètrica amb balcons, finestrals i coronaments amb frontó motllurat i la coberta és de teula àrab en forma de creu i terrats laterals. L'interior també té força interès i s'hi conserven mobles i complements de l'època. També hi ha una masia del segle XV annexa, de planta rectangular, coberta a dues aigües amb un portal adovellat amb arcs de diafragma ogival. Per últim, esmentar el jardí romàntic on trobem una torre de rellotge feta de maó. El conjunt és tancat per un baluard.

C. Capella de Sant Sebastià d'Ordal

Capella de planta rectangular amb coberta a dues aigües i tres contraforts a cada costat. A la façana hi ha un portal d'arc rebaixat amb brancals i llindes de pedra, a sobre destaca el rosetó i una inscripció on hi figura un escut heràldic. Damunt del frontis hi ha el campanar d'espada amb una sola obertura. Dintre trobem arcs torals amb voltes nervades i arcs formers laterals de mig punt. El seu interior és senzill, sense cap element arquitectònic d'interès destacable. Destaca el gran retaule barroc de l'altar major, molt ben treballat, amb la imatge de Sant Sebastià, actual advocació de la capella[1]

Adossat a l'absis, segueix un grup de cases, una d'elles amb una portalada de mig punt amb grans pedres adovellades, que fou l'hostal de Ravella. La paret de migdia de la Capella és closa per una altra tanca, formant un petit pati.

D. Creu del Pago

És un element configurat per un pilar de base circular que reposa damunt un petit sòcol. Es feta de fragments de pedra irregular units amb morter o ciment. La unió de la creu amb la columna es resol amb una motllura cònica de pedra llisa, amb una inscripció a la part baixa. La creu, de planxa de ferro, mostra en una cara la imatge del crucificat. Es disposa al centre d'una estructura de ferro que simula una capelleta o dossieret de forma cònica amb la planxa calada dibuixant dos òculs decoratius.

E. Centre Agrícola de Sant Pau d'Ordal

És un edifici aïllat de planta rectangular i teulada a dues aigües. A l'interior hi ha un cafè i una sala de ball amb escenari i galeria. Les façanes tenen finestres rectangulars amb guardapols format per línies rectes i corbes.

F. Església de Sant Pau d'Ordal

Església d'una sola nau rectangular amb absis, porta adovellada i campanar a l'esquerra de la façana, molt modificada el 1910, quan s'amplià. De la primitiva obra romànica resten molts vestigis als murs, fets de grans carreus regulars. Es conserva una pica baptismal d'immersió d'època romànica situada al mur, entrant a l'església a mà dreta. El campanar és quadrat amb quatre arcs fets de carreus de pedra ben escairats, i el portal d'entrada, també d'època romànica, és adovellat. Al costat de l'església, entrant per l'arc de l'antiga rectoria, s'hi troba una tomba antropomorfa. És exempt de pedra picada buidat interiorment (encara que és semblant als d'Olerdola i Sant Pere Molanta, no s'ha de confondre amb les tombes antropomòrfiques excavades en sòl petri). Al seus peus hi ha un tros trencat.

G. Can Rovira

Casa de planta quadrangular, composta de planta baixa i dos pisos coberta a dues aigües. Destaca la façana principal, de composició simètrica. Hi ha tres obertures per cada pis que, a excepció de les de la planta baixa, són tot balcons d'obertura allindada amb un petit frontó triangular. Remata l'edifici una cornisa poc sobresortint amb unes petites mènsules i un balcó de balustres.

Té annexa una masia de planta baixa, pis i golfes coberta a dues aigües.

A la primera planta les obertures son rectangulars emmarcades per pedres, de majors dimensions que la resta del parament mural, i maó i a les golfes, arcs de mig punt de maó.

H. Carrer de Can Rovira

El carrer de Can Rovira és un carrer originat al segle XVIII al municipi de Subirats (Alt Penedès) inclòs a l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Són les cases dels treballadors de la vinya, vinguts de fora, que tenen contractes censals i de rabassa morta amb l'antiga masia de Can Rovira. És l'època de l'expansió demogràfica i agrícola de la repoblació de la vinya. Carrer de cases entre mitgeres construïdes en una sola fase, compostes de planta baixa i pis, amb coberta de teula àrab a dues aigües. Generalment de dues crugies, tenen pocs elements decoratius i estan adaptades a un ús agrícola. Al davant de cada casa hi trobem un pou i, en alguns casos un petit hortet.

I. Carrer del Comte Lavern

És un carrer en pendent amb cases entre mitgeres, la majoria de planta baixa i pis amb coberta de teula àrab a dues aigües. Generalment són de dues crugies, amb pocs elements decoratius i adaptades a l'ús agrícola.

L'origen és al segle XVIII, quan es construeixen cases a banda i banda d'un antic camí. Correspon a l'època d'expansió agrícola i demogràfica de la repoblació de la vinya, quan les masies més antigues feien contractes censals o de rabassa morta a gent vinguda de fora. Les cases del carrer del Comte de Lavern són els habitatges dels treballadors que tenien contracte amb la masia de Cal Martí de l'Atalaia.

J. Estació de Lavern

La història del baixador de Lavern es va iniciar el dia 27 d'abril de 1946 quan un tren es va aturar en el punt quilomètric que ara ocupa, perquè Frederic Travé Alfonso, nebot del President del Consell d'Administració de la companyia RENFE Eduardo Alfonso Quintanilla, es casava amb Maria Antònia Maristany Ibarra, pubilla de la família del Comte de Lavern. L'oncle i padrí del nuvi va posar a disposició de tots els convidats un tren especial des del baixador barceloní de Passeig de Gràcia fins al peu del camí que comunicava amb l'Església de Sant Pere de Lavern, on es va oficiar la cerimònia i posterior convidat a la masia propera de Can Maristany.

K. Sant Pere de Lavern

És una església d'una sola nau amb absis. El portal és adovellat i a sobre hi ha un rosetó; el campanar es troba a l'esquerra de la façana principal, té obertures per les campanes i coronament de merlets esglaonats. A l'interior guarda una interessant pica romànica d'immersió. Té la vora superior externa de contorn rodó, amb triple motllura còncava i convexa i mènsules sense decorar. També conserva una inscripció exterior gairebé il·legible "Fecit gleopa". La rectoria, avui mig abandonada, és adossada al temple i conserva molts elements decoratius antics, tals com una torre de guaita i finestrals de pedra tallada.

L. Església de Sant Joan Salerm

La capella de Sant Joan Salerm, que pertany a la hisenda de Can Bas es troba a 150 metres a ponent de la masia. Es tracta d'un edifici de planta rectangular d'una sola nau, cobert amb una volta de canó de perfil rebaixat amb quatre arcs torals: l'arc triomfal és de mig punt així com un dels tres restants. Els altres dos arcs són apuntats i posteriors. L'absis està orientat a ponent, és semicircular, sobrealçat i presenta una finestra d'ull de bou a la part superior. El portal d'entrada és d'arc de mig punt adovellat i està situat a la façana lateral encarada a migdia. A la capçalera hi ha dos contraforts exteriors. Té un campanar de cadireta, més modern, a la paret nord, d'un sol ull amb campana. A la part de ponent es va afegir en època moderna una nau a dues vessants de forma transversal, més alt que el temple, construït per servir de sagristia.

M. Can Ros

La masia de Can Ros es troba situada dalt d'un turó, en una zona propera al nucli dels Casots. És de tipus basilical amb planta baixa, pic i golfes. El portal d'accés presenta arc de mig punt adovellat. Les finestres tenen marcs de pedra, material utilitzat també a les cantoneres de l'edifici. Té un cos lateral adossat on destaca una finestra emmarcada en pedra i amb motllura trencaigües. Les cobertes són a dues aigües de teula àrab.

N. Torrota de Can Llopart

La Torre de can Llopart és una torre de guaita medieval a la zona dels Casots, al municipi de Subirats (Alt Penedès). Està situada en la rodalia de la masia medieval de Can Llopart de la Costa, a dalt d'un petit turó, entre el castell de Subirats i el d'Olèrdola. És un edifici protegit com a bé cultural d'interès local.

És una estructura aïllada de planta circular. Té una forma lleugerament troncocònica; la part superior és notablement més estreta que la inferior. A uns 3'5 metres es troba la porta principal, acabada amb un arc que forma de fet un angle, compost per una parella de carreus a cada banda. Al nivell de la porta hi ha una falsa cúpula i al cim de tot, una altra. Té diverses espitlleres, formades per quatre pedres a banda i banda. Fou habitada fins l'època contemporània.

O. Castell de Subirats

El castell de Subirats s'alça a 300 metres d'altitud damunt la plana del Penedès en una molt bona situació estratègica.

Documents històrics del segle X parlen del castell com a part del sistema defensiu del Penedès. Posteriorment va ser ampliat en diverses etapes. Probablement la seva coneguda torre de l'homenatge es construï el segle XI. Els historiadors A. Mauri i M. Soler senyalen que probablement va ser derruït durant la Guerra dels Segadors, 1640-

1652, quan va ser pres per D. Pedro Fajardo, marquès dels Vélez cap a l'any 1641. D'aquest conjunt tan imponent, que ocupava tot el cim, només queda dempeus part de la muralla de llevant, de la construcció anomenada baluard i del nucli principal.

P. Torre Ramona

Torre-ramona és situat al costat sud de l'autopista AP7, sota el castell de Subirats. Es tracta d'un conjunt fortificat, format per un gran casal de planta quadrangular, precedit d'una plaça amb cases a banda i banda (que es prolonguen a cada costat de l'edifici principal) i tancada per un baluard format per un mur emmerletat, centrat per un portal allindat.

La construcció principal, de planta quadrangular i composta de planta baixa, pis i golfes, s'organitza entorn d'un pati central, descobert,

Les cases situades a banda i banda de la plaça centrada pel gran casal són de petites dimensions; consten de planta baixa i pis. Les obertures són en llur major part d'arc rebaixat, tot i que n'hi ha algunes de totalment rectangulars; la segona casa entrant a la plaça a mà esquerra té el portal d'arc de mig punt amb grans dovelles, i les finestres allindades de tradició conopial, similars a algunes de les que hi ha a la part posterior del gran casal.

Q. Església de Sant Joan Sesrovires

És una església protegida com a bé cultural d'interès local al poble de Torre-ramona (Alt Penedès), vora el cementiri. El primer document en que apareix esmentada data de l'any 1325, és la concessió de sepultura feta pel bisbe Ponç de Gualba a Berenguer de Corbins al cementiri de l'església de Sant Joan, sufragània de la parròquia de Sant Pere de Subirats. El 1930 el rector de Sant Pere de Subirats, a causa de l'estat ruïnós de la rectoria, s'establí a la Torre-ramona; fou llavors que Sant Joan va prendre funcions parroquials, tot i que continuà essent sufragània de l'església del castell.

